

استعداد ژنتیکی کدون ۷۲ زن P53 در ایجاد سرطان پستان در سن بعد از یائسگی در زنان اصفهان

*دکتر معصومه فغانی (Ph.D)^۱- دکتر ابراهیم نصیری (Ph.D)^۱- دکتر محمد هادی بهادری (Ph.D)^۱- دکتر فهیمه محمد قاسمی (Ph.D)^۱

تویینده مسئول: رشت، دانشگاه علوم پزشکی گیلان، دانشکده پزشکی، گروه آناتومی

پست الکترونیک: mafaghani2001@yahoo.com

تاریخ دریافت مقاله: ۸۷/۴/۲۲ تاریخ پذیرش: ۸۷/۷/۳۰

چکیده

مقدمه: سرطان پستان شایع‌ترین سرطان در زنان جهان است. زن سرکوب کننده تومور P53 نقش مهمی در پایداری ژنومی دارد و عملکرد این پروتئین P53 به دنبال پلی مورفیسم کدون ۷۲ تغییر می‌کند.

هدف: بررسی پلی مورفیسم زن P53 و تأثیر یائسگی در ایجاد کارسینومای مجرایی مهاجم پستان مواد و روش‌ها: برای تعیین پلی مورفیسم کدون ۷۲، ۹۶ نمونه سرطانی از نوع کارسینومای مجرایی مهاجم و ۹۶ نمونه کنترل در شهر اصفهان در یک مطالعه مورد شاهدی بررسی شد. تعیین ژنوتیپ‌های مختلف کدون ۷۲ زن P53 با استفاده از واکنش زنجیره‌ای پلیمراز (PCR) انجام شد. گروه سرطانی به دو گروه سنی قبل از یائسگی (Premenopausal) و بعد از یائسگی (Postmenopausal) تقسیم شدند. از آزمون آماری کاک دو برای تعزیز و تحلیل آماری استفاده شد.

نتایج: فراوانی ژنوتیپ Pro/Pro، Arg/Pro، Arg/Arg در گروه کنترل به ترتیب ۳۶/۵، ۴۵/۸، ۱۷/۷ درصد بود. در گروه سرطانی ۰/۸ درصد از نمونه‌ها دارای ژنوتیپ Arg/Arg/A₉P₂₁ درصد از نمونه‌ها Arg/Pro و ۷/۳ درصد از بیماران دارای ژنوتیپ Pro/Pro بودند. تفاوت معنی دار آماری بین توزیع این پلی مورفیسم زن P53 بین گروه کنترل و سرطانی دیده شد ($P < 0.001$) (P). بعلاوه ۷۶ درصد از این بیماران با ژنوتیپ Arg/Arg در گروه سنی بعد از یائسگی قرار داشتند ($P < 0.05$).

نتیجه‌گیری: نتایج مطالعه حاضر نشان می‌دهد که پلی مورفیسم کدون ۷۲ زن P53 یک عامل ژنتیکی مستعد کننده برای ابتلا به سرطان پستان در اصفهان بوده و بخش اعظمی از این بیماران در گروه سنی بعد از یائسگی قرار دارند.

کلیدواژه‌ها: پلی مورفیسم / کدون ۷۲ زن P53 / سرطان پستان / یائسگی

— مجله دانشگاه علوم پزشکی گیلان، دوره هفدهم شماره ۶۷، صفحات: ۹۴-۱۰۰ —

مقدمه

خطر توسعه سرطان‌های مختلف مانند پستان، ریه، کولورکتال ارتباط دارد (۵-۹). سرطان پستان شایع‌ترین سرطان در زنان جهان و دومین سرطان منجر به مرگ در زنان است (۱۰). بر اساس گزارش سازمان جهانی بهداشت سالیانه بیش از ۱/۲ میلیون نفر مبتلا به سرطان پستان شناسایی می‌شوند (۱۱). تاثیر سن در تشخیص و درمان بیماران دچار کارسینومای پستان هنوز مبهم است. اعتقاد بر این است که با وجود نادر بودن سرطان پستان در بیماران جوان، بیماری بسیار مهاجم و پیش آگهی آن در بیماران جوان‌تر نسبت به بیماران مسن تر ضعیفتر است (۱۲). اصفهان از حيث ابتلا به سرطان در رتبه‌های نخست کشور جای دارد و در این میان سرطان پستان در میان خانم‌ها جایگاه نخست را به خود اختصاص

زن سرکوب کننده تومور P53 روی بازوی کوتاه کروموزوم شماره ۱۷ (17P13.1) واقع است و دارای ۱۱ آگزون است (۱). این زن فسفوپروتئین KD ۵۳ را کد می‌کند که نقش اصلی در کنترل سیکل سلولی دارد. صدمه به DNA سطح P53 را افزایش می‌دهد و در پی آن توقف سیکل سلولی، ترمیم DNA یا آپوپتوز ایجاد می‌شود (۲). موتاسیون‌های سوماتیک در زن P53 در بیش از نیمی از سرطان‌های انسانی وجود دارد (۳). پلی مورفیسم تک نوکلئوتیدی در کدون ۷۲ این زن در اثر جابه‌جایی C → G موجب تولید دو پروتئین دارای آرژینین یا پرولین می‌گردد. فعالیت این دو پروتئین با هم متفاوت است و به طریق متفاوت به اجزای مکانیسم نسخه‌برداری متصل می‌گردد (۴) ولی توانایی اتصال آن به DNA تغییر نمی‌کند. پلی مورفیسم کدون ۷۲ زن P53 با

ب- نمونه‌های خونی افراد سالم: بعد از همسانسازی، افراد سالم حدود ۱ میلی‌لیتر از خون محیطی آن‌ها جمع‌آوری شده با اضافه نمودن بافر لیز سلولی و سانتریفوز، گلوبول‌های قرمز لیز شده سپس با استفاده از روش فوق‌الذکر از گلوبول‌های سفید استخراج DNA انجام شد (۲۰ و ۲۱).

تعیین غلظت DNA از طریق ژل الکتروفورز: حدود ۵ میکرولیتر از DNA استخراج شده به همراه ۱ میکرولیتر ۱×TBE loading dye در ژل آگارز ادرصد در بافر UV Transluminator مشاهده و میزان DNA بر حسب نانوگرم محاسبه شد.

PCR تکثیر توالی پلی مورفیک: PCR با استفاده از ۱۰۰-۳۰۰ نانوگرم DNA ۱ واحد تک پلی‌مراز، ۱/۵ میلی‌مول MgCl₂ و ۲۰ میکرومول از هر یک از dGTP، dTTP، dCTP، dATP و ۲ میکرومولاژ از هر یک از زوج پرایمرهای اختصاصی برای تکثیر پرولین و آرژینین انجام گرفت.

توالی پرایمرهای اختصاصی برای تکثیر پرولین عبارتند از F: ۵'-GCCAGAGGCTGCTCCCCC :

R: 5'-CGTGCAAGTCACAGACTT

توالی پرایمرهای اختصاصی برای تکثیر آرژینین عبارتند از

F: ۵'-TCCCCCTGCCGTCCCAA :

R: 5'-CTGGTGCAGGGGCCACGC

تنظیم دستگاه ترموسایکلر برای تکثیر توالی پلی مورفیک کدون ۷۲ ژن P53 به ترتیب زیر انجام گرفت:

مرحله اول: دناتوره شدن (Denaturation) ابتدایی با دمای ۹۴°C به مدت ۳ دقیقه

مرحله دوم: که شامل ۳۵ سیکل است از سه بخش زیر تشکیل می‌شود:

۱- دناتوره شدن(Denaturation) با دمای ۹۴°C به مدت ۳۰ ثانیه

۲- آتلینگ (annealing) با دمای ۵۴°C به مدت ۳۰ ثانیه برای تکثیر پرولین و با دمای ۶۰°C برای تکثیر آرژینین

۳- اکستنشن (extension) با دمای ۷۲°C به مدت ۳۰ ثانیه

داده است، سرطان‌های پوست و روده بزرگ بعد از آن بیشترین فراوانی را دارا هستند. بر اساس آمار موجود در سال ۱۳۸۳، حدود ۱۰ درصد از موارد ابتلا به سرطان پستان کشور در اصفهان گزارش شده است (۱۳).

روی سن افراد مبتلا به سرطان در کشورهای دیگر بررسی‌های متعددی انجام شده و نتایج حاصل نشان می‌دهد که پلی‌مورفیسم ژن‌های مختلف از جمله پلی‌مورفیسم تک نوکلئوتیدی در کلون ۷۲ ژن P53 شناس ابتلا به این نوع سرطان را در گروه‌های مختلف سنی تحت تاثیر قرار می‌دهد (۱۴-۱۸). با این وجود تاثیر پلی‌مورفیسم ژن P53 روی سن مبتلایان به سرطان هنوز به طور گستردۀ بررسی نشده است. از سوی دیگر مرحله یائسگی با تغییر در میزان رسپتورهای پروژسترون روی بیان پروتئین P53 تاثیر می‌گذارد (۱۹) و این پروتئین با فعال نمودن آپوپتوز و توقف سیکل سلولی و ترمیم DNA در بروز سرطان دخالت دارد و فعالیت پروآپوپتویک در پروتئین P53 به میزان پرولین آن بستگی دارد. همچنین امکان دارد میزان پرولین یا آرژینین با تاثیر روی فعالیت ژن در بروز سرطان در مرحله یائسگی تاثیرگذار باشد. از این رو بررسی پلی‌مورفیسم کدون ۷۲ ژن P53 با در نظر گرفتن مرحله یائسگی در زنان مبتلا به سرطان پستان در اصفهان صورت گرفت.

مواد و روش‌ها

روش نمونه‌گیری: از طریق نمونه‌گیری آسان ۹۶ نمونه از بخش جراحی بیمارستان‌های اصفهان به $\frac{Z_{1-\alpha/2}^2 p(1-p)}{d^2}$ صورت تازه جمع‌آوری شد.

استخراج DNA: الف- نمونه‌های تازه: بافت توموری از بخش‌های جراحی دریافت شد و بعد از تشخیص پاتولوژی به قطعات کوچکی تقسیم شده و توسط روش هضم با پروتئیناز K و استخراج با فنل کلروفورم جداسازی شده و با اضافه نمودن اتانول رسوب داده شد و در نهایت DNA در تیوب ۱/۵ میلی‌لیتری جمع‌آوری شد (۱۹ و ۲۰).

و نمونه‌های توموری از نوع کارسینومای مهاجم مجرایی (Invasive Ductal Carcinoma) انتخاب شد. برای مشخص نمودن پلی‌مورفیسم کدون ۷۲ ژن P53 با استفاده از پرایمرهای اختصاصی برای آلل آرژینین و پرولین واکنش زنجیره‌ای پلیمراز (PCR) انجام شد و آلل پرولین با اندازه ۱۷۷ جفت بازو آلل آرژینین با ۱۴۱ جفت باز به طور اختصاصی مشخص گردید. توزیع ژنوتیپ‌های کدون ۷۲ در اگزون ۴ در گروه کترول و بیمار در جدول ۱ نشان داده شده است.

فراوانی ژنوتیپ Arg/Arg در نمونه‌های سرطانی ۷۰/۸ درصد و در نمونه‌های سالم ۳۶/۵ درصد بود و تفاوت معنی‌دار آماری در توزیع ژنوتیپی در دو گروه مورد بررسی دیده شد ($P < 0.001$). فراوانی افراد هتروزیگوت Arg/Pro در گروه سرطانی ۲۱/۹ درصد در مقایسه با ۴۵/۸ درصد در گروه کترول دیده شد. آزمون کای دو تفاوت معنی‌دار آماری بین این دو گروه را نشان داد ($P < 0.001$). اختلاف بین فراوانی ژنوتیپ Pro/Pro در نمونه‌های سرطانی و نمونه‌های طبیعی گروه کترول نیز معنی‌دار بود ($P < 0.05$). برای تعیین ارتباط بین پلی‌مورفیسم کدون ۷۲ ژن P53 و سن یائسگی افراد گروه سرطانی به دو گروه قبل از یائسگی و بعد از یائسگی تقسیم شدند. ۶۷/۶ درصد افراد مبتلا به سرطان در رده سنی بعد از یائسگی قرار داشتند و ۷۳/۶ درصد افراد این گروه دارای ژنوتیپ Arg/Arg بودند. آزمون کای دو تفاوت معنی‌دار آماری بین این دو گروه در ژنوتیپ‌های مختلف کدون ۷۲ ژن P53 را مشخص نمود (جدول ۲).

مرحله سوم: اکستنشن extension نهایی با دمای ۷۲ °C به مدت ۵ دقیقه

بعد از اتمام کار محصول PCR تا زمان الکتروفورز در یخچال نگهداری شد.

ب- ژل الکتروفورز: حدود ۵ میکرولیتر از محصول واکشن همراه با ۱ میکرولیتر loading dye در ژل آگارز ۲ درصد در بافر ۱×TBE الکتروفورز شده و با استفاده از UV Transluminator مشاهده شد (۲۰ و ۲۲).

شیوه تجزیه و تحلیل داده‌ها: اطلاعات به دست آمده از طریق نرم‌افزار SPSS، مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت. برای مقایسه توزیع فراوانی سه ژنوتیپ مختلف کدون ۷۲ در نمونه‌های سرطانی با توزیع فراوانی این سه ژنوتیپ در نمونه‌های شاهد از آزمون کای دو (Chi-squared test) استفاده شد. P-Value کوچکتر از ۰/۰۵ معنی‌دار در نظر گرفته شد. Odds ratio (OR) با سطح اطمینان ۹۵ درصد برای تعیین رابطه بین سرطان و ژنوتیپ استفاده شد.

نتایج

برای تعیین ژنوتیپ‌های مختلف کدون ۷۲ ژن P53، ۹۶ نمونه سرطانی و ۹۶ نمونه کترول در شهر اصفهان بررسی گردید. برای انجام مطالعه ۱۲۳ نمونه جمع‌آوری شد ۱۴ نمونه به دلیل نداشتن شرایط مناسب حذف شدند و عملیات استخراج DNA روی ۱۰۹ نمونه انجام شد که ۹۶ عدد برای PCR کیفیت مناسبی داشتند. سن نمونه‌ها بین ۲۳-۷۹ سال

جدول ۱: توزیع فراوانی ژنوتیپی در گروه کترول و سرطانی

P-value	95% confidence interval	OR	Pro/Pro تعداد(فراوانی)	Arg/Pro تعداد(فراوانی)	Arg/Arg تعداد(فراوانی)	ژنوتیپ گروه
---	مرجع	۱	(٪۱۷/۷)۱۷	(٪۴۵/۸)۴۴	(٪۳۶/۵)۳۵	کترول
$P < 0.001$	۲/۳۱-۷/۷۵	۴/۲۳	(٪۷/۳)۷	(٪۲۱/۹)۲۱	(٪۷۰/۸)۶۸	سرطان پستان

جدول ۲: توزیع فراوانی سن یائسگی در ژنوتیپ‌های مختلف گروه سرطانی

P-value	قبل از یائسگی		بعد از یائسگی		ژنوتیپ
	فراوانی(درصد)	تعداد	فراوانی(درصد)	تعداد	
P< 0.05	٪۵۲/۴	۱۱	٪۷۶	۵۷	Arg/Arg
P< 0.05	٪۳۸/۱	۸	٪۱۷/۳	۱۳	Arg/Pro
P< 0.05	٪۹/۵	۲	٪۶/۷	۵	Pro/Pro

بحث و نتیجه‌گیری

HERZ1655V (Montgomery) و همکارانش پلی‌مورفیسم و خطر ابتلا به سرطان در زنان پایین ۴۰ سال را بررسی و بیان کردند که این پلی‌مورفیسم در افراد دارای سرطان پستان شایع است و شانس ابتلا به سرطان پستان در افراد هموژیگوت دارای آلل والین ۲/۸ برابر بیشتر از سایر ژنوتیپ‌ها است (۱۵). بررسی پلی‌مورفیسم تک نوکلئوتیدی کروموزوم 19q13.2-3 و ژن RAI توسط نکسو (Nexo) و همکارانش (۱۶) مشخص نمود که این پلی‌مورفیسم خطر ابتلا به سرطان پستان در زنانی که قبل از سن ۵۵ سالگی یائسه شده‌اند را افزایش می‌دهد. نتایج تحقیق شانتاکومار (Shantakumar) و همکارانش نشان داد که زمان استفاده از هورمون‌های جایگزینی در زنان مهم است و زنانی که قبل از شروع یائسگی از هورمون استفاده می‌کنند خطر ابتلا به سرطان در آنان بیشتر است (۱۷) و اگر هورمون‌ها بعد از یائسگی شروع شوند آثار زیانبار آنها کاهش می‌یابد. از سوی دیگر پلی‌مورفیسم تک نوکلئوتیدی در ناحیه پرموتور ژن CYP17 با خطر ابتلا به سرطان پستان در سنین زیر ۴۰ سال ارتباط دارد (۱۸). لو (Lu) و همکارانش ارتباط بین پلی‌مورفیسم پرموتور (C>T-786) در ژن endothelial nitric oxide synthase (Sporadic) پستان با سن کمتر از ۵۵ سال را گزارش نمودند (۲۹). ارتباط بین پلی‌مورفیسم ژن NBS1 و سرطان تک‌گیر پستان در زنان کمتر از ۵۵ سال نیز در تحقیق دیگری از این محققین بیان شده است (۳۰).

در مطالعه حاضر مشخص شد که افراد دارای ژنوتیپ

در این بررسی توزیع فراوانی سه ژنوتیپ کدون ۷۲ ژن ۵۳ در نمونه‌های سرطان پستان با در نظر گرفتن سن یائسگی در اصفهان بررسی شد. سرطان پستان عامل اصلی مرگ و میر زنان در کشورهای غربی است (۱۰). از آنجایی که فقدان هتروژیگوتی در ژن TP53 در ۳۰-۴۲ درصد از کارسینوماهای پستان وجود دارد، با تعیین ژنوتیپ می‌توان مستقیماً از بافت توموری، میزان هموژیگوتی T53P را پیش‌بینی نمود (۲۳). تغییرات مولکولی از جمله پلی‌مورفیسم ژن ۵۳P با رشد و توسعه این بیماری ارتباط دارد. تحقیقات اخیر بیان می‌کنند که پلی‌مورفیسم کدون ۷۲ روی عملکرد ژن ۵۳P تأثیر دارد و نشان می‌دهند که پروتئین دارای پرولین توانایی کمتری برای القای آپوپتوز در شرایط آزمایشگاهی (In vitro) نسبت به پروتئین دارای آرژینین دارد (۲۴). پس فعالیت پروآپوپتوک در پروتئین ۵۳P به میزان پرولین آن بستگی دارد. تحقیقات نشان می‌دهند که پلی‌مورفیسم ژن ۵۳P یکی از عوامل خطر در سرطان‌های ریه، معده، مثانه و پستان است (۲۵-۲۸) (۹).

ارتباط گزارش شده بین سن و پلی‌مورفیسم برخی از ژن‌ها در مطالعات انجام شده متفاوت است به طوری که در برخی از آن‌ها سن بالا و در برخی دیگر سنین پایین با خطر ابتلا به سرطان ارتباط دارد. سیلوا (Silva) و همکارانش در تحقیقی روی ۲۴۱ بیمار مبتلا به سرطان پستان، گزارش کردند که سن یائسگی بالای ۵۵ سال به همراه پلی‌مورفیسم Arg194Trp، Arg399Gln، XRCC در حساسیت افراد به سرطان پستان دخالت دارد (۱۴). مونت گومری

بستگی دارد، ممکن است میزان بیشتر Arg با تاثیر روی فعالیت این ژن در بروز سرطان در مرحله یائسگی تاثیرگذار باشد. با این وجود بررسی نقش پلیمورفیسم ژن P53 در ایجاد سرطان پستان نیاز به مطالعات گسترشده‌تری دارد. در مطالعه حاضر عوامل زمینه‌ساز بالقوه از قبیل کشیدن سیگار، عادات زندگی و ابتلا به ویروس HPV کنترل نشد. این‌ها موارد مهمی هستند که باید در مطالعات آینده برای ارزیابی پلیمورفیسم P53 بررسی شوند. بهخصوص ابتلا به ویروس HPV باستی مدنظر باشد زیرا نشان‌داده شده است که نوع آرژینین‌دار پروتئین در برابر این ویروس ضعیفتر بوده و راحت‌تر تخریب می‌شود (۲۰).

تشکر و قدردانی: منابع مالی این تحقیق از طریق طرح پژوهشی شماره ۳۸۵۳۵۴ معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان تامین شده است و بدین‌وسیله از همکاری آقایان دکتر مهدی نیکبخت، دکتر منصور صالحی و دکتر محمد ربانی از دانشگاه علوم پزشکی اصفهان در اجرای این طرح تشکر می‌نماییم.

Arg/Arg در اصفهان با خطر افزایش ابتلا به سرطان پستان روبرو هستند. فراوانی توزیع آل Arg در گروه سرطانی این تحقیق در مقایسه با گروه کنترل بیشتر (۷۰/۸ درصد) بود. یافته‌های ما در این بررسی مشابه یافته‌های گزارش شده در زنان یونانی، ترکیه‌ای و ژاپنی است (۲۷، ۲۲ و ۲۸). درصد افراد مبتلا به سرطان در رده سنی بعد از یائسگی قرار داشتند و ۷۳ درصد افراد این گروه دارای ژنوتیپ Arg/Arg بودند. آزمون کای دو تفاوت معنی‌دار آماری بین این دو گروه در ژنوتیپ‌های مختلف کدون ۷۲ ژن P53 را مشخص نمود ($p < 0.05$). بنابراین بر اساس نتایج این تحقیق زنان واقع در رده سنی بعد از یائسگی با ژنوتیپ Arg/Arg در مقایسه با سایر ژنوتیپ‌ها شانس بیشتری برای ابتلا به سرطان پستان دارند. پس مرحله یائسگی با تغییر در میزان گیرنده‌های پروژسترون روی بیان پروتئین P53 تأثیر می‌گذارد چون این پروتئین با فعل نمودن آپوپتوز و توقف سیکل سلولی و ترمیم DNA در بروز سرطان دخالت دارد و فعالیت پروآپوپتوتیک در پروتئین P53 به میزان پرولین آن

منابع

1. Khan SA, Thomas HC, Toledano MB, Cox IJ, Taylor-Robinson SD. 53P mutations in human cholangiocarcinoma: a review. *Liver Int.* 2005; 25:704-716.
2. Rohko E, Blanco G, Bloigu E, Soini Y, Talvensaari-Mattila A, Jukkola A. Adverse outcome and resistance to adjuvant antiestrogen therapy in node-positive postmenopausal breast cancer patients- The role of 53P. *Breast* 2006; 15: 69-75
3. Soussi T, Beroud C. Assessing T53P status in human tumors to evaluate clinical outcome. *Nat Rev Cancer* 2001; 1: 233-240.
4. Thomas M, Kalita A, Labrecque S, Pim D, Banks L, Matlashewski G. Two polymorphic variants of wild-type 53P differ biochemically and biologically. *Mol Cell Biol* 1999; 19: 1092-1100.
5. Fan R, Wu MT, Miller D, Wain JC, Kelsey KT, Wiencke JK, et al. The 53P codon 72 polymorphism and lung cancer risk. *Cancer Epidemiol Biomarkers Prev* 2000; 9: 1037-1042.
6. Lee JM, Lee YC, Yang SY, Shi WL, Lee CJ, Luh SP, et al. Genetic polymorphisms of 53P and GSTP1, but not NAT2, are associated with susceptibility to squamous-cell carcinoma of the esophagus. *Int J Cancer* 2000; 89: 458-464.
7. Zehbe I, Voglino G, Wilander E, Genta F, Tommasino M. Codon 72 polymorphism of 53P and its association with cervical cancer. *Lancet* 1999; 354: 218-219.
8. Soulitzis N, Sourvinos G, Dokianakis DN, Spandidos DA. 53P codon 72 polymorphism and its association with bladder cancer. *Cancer Lett* 2002; 179: 175-183.
9. Buyru N, Tigli H, Dalay N. 53P codon 72 polymorphism in breast cancer. *Oncol Rep* 2003; 10: 711-714.
10. Parkin DM, Bray F, Ferlay J, Pisani P. Global cancer statistics. *CA Cancer J Clin* 2005; 55(2): 74-108.

11. Jemal A, Siegel R, Ward E, Murray T, Xu J, Thun, M J. Cancer statistics. CA Cancer J Clin. 2007; 57: 43-66.
12. Zavagno G, Meggiolaro F, Pluchinotta A, Bozza F, Favretti F, Marconato R, et al. Influence of age and menopausal status on pathologic and biologic features of breast cancer. Breast 2000; 9(6): 320-328.
13. Asadpour A. Isfahan: First degree of cancer in Iran. Jame Jam 2006; 1942: 15.
14. Silva SN, Moita R, Azevedo AP, Gouveia R, Manita I, Pina JE, et al. Menopausal age and XRCC1 gene polymorphisms: Role in breast cancer risk. Cancer Detect Prev 2007; 31(4): 303-309.
15. Montgomery KG, Gertig DM, Baxter SW, Milne RL, Dite GS, McCredie MR, et al. The HER2 I655V polymorphism and risk of breast cancer in women < age 40 years. Cancer Epidemiol Biomarkers Prev 2003; 12(10): 1109-1111.
16. Nexø BA, Vogel U, Olsen A, Ketelsen T, Bukowy Z, Thomsen BL, et al. A specific haplotype of single nucleotide polymorphisms on chromosome 19q13.2-3 encompassing the gene RAI is indicative of post-menopausal breast cancer before age 55. Carcinogenesis 2003; 24(5): 899-904.
17. Shantakumars, Terry MB/Paykin A/Teitelbaum SL/ Britton JA, et al. Age and Menopausal Effects of Hormonal Birth Control and Hormone Replacement Therapy in Relation to Breast Cancer Risk. Am J Epidemiol 2007; 165(10): 1187-98.
18. Spurdle AB, Hopper JL, Dite GS, Chen X, Cui J, McCredie MR, et al. CYP17 promoter polymorphism and breast cancer in Australian women under age forty years. J Natl Cancer Inst. 2001; 93(7):554-555.
19. Becker KA, Lu S, Dickinson ES, Dunphy KA, Mathews L, Schneider SS, et al. Estrogen and progesterone regulate radiation-induced 53P activity in mammary epithelium through TGF-beta-dependent pathways. Oncogene 2005 Sep 22; 24(42): 6345-6353.
19. Pim D, Banks L. 53P polymorphic variants at codon 72 exert different effects on cell cycle progression. Int J Cancer 2004; 108: 196-199.
20. Storey A, Thomas M, Kalita A, Harwood C. Role of 53P polymorphism in the development of papilloma virus associated cancer. Nature 2000; 393: 229-234.
21. Lung FW , Lee TM, Shu BC, Chang FH. 53P codon 72 polymorphism and susceptibility malignancy of colorectal cancer in Taiwan. J Cancer Res Clin Oncol 2004; 130(12): 728-32.
22. Papadakis E.N , Dokianakis D.N , Spandidos D.A. 53P codon 72 polymorphism as a risk factor in the development of breast cancer, Mol. Cell Biol. Res. Com. 2000;3: 389-392
23. Damin PS, Frazzon PG, Damin C, Roehe A, Hermes V, Zettler C, Alexandre OP . Evidence for an association of T53P codon 72 polymorphism with breast cancer risk Cancer Detection and Prevention. 2006; 30: 523-529.
24. Noma CC, Miyoshi Y , Taguchi T, Tamaki Y, Noguchi S. Association of 53P genetic polymorphism (Arg72Pro) with estrogen receptor positive breast cancer risk in Japanese women. Cancer Letters. 2004; 210:197-203.
25. Fan R, Wu MT, Miller D, Wain JC, Kelsey KT, Wiencke JK, et al. The 53P codon 72 polymorphism and lung cancer risk. Cancer Epidemiol Biomarkers Prev. 2000; 9:1037-42.
26. Soulitzis N, Sourvinos G, Dokianakis DN, Spandidos DA. 53P codon 72 polymorphism and its association with bladder cancer. Cancer Lett. 2002; 179:175-83.
27. Zhang ZW, Laurence NJ, Hollowood A, Newcomb P, Moorghen M, Gupta J, et al. Prognostic value of T53P codon 72 polymorphism in advanced gastric adenocarcinoma. Clin Cancer Res. 2004; 10:131-5.
28. Kalem TG, Lambropoulos AF, Gueorguiev M, Chrisafi S, Papazisis KT, Kotsis A. The association of 53P mutations and 53P codon 72, Her 2 codon 655 and MTHFR C677T polymorphisms with breast cancer in Northern Greece. Cancer Letters 2005; 222(1): 57-65.
29. Lu J, Wei Q, Bondy ML, Yu TK, Li D, Brewster A, et al. Promoter polymorphism (-786t>C) in the endothelial nitric oxide synthase gene is associated with risk of sporadic breast cancer in non-Hispanic white women age younger than 55 years. Cancer 2006; 107(9): 2245-2253.
30. Lu J, Wei Q, Bondy ML, Li D, Brewster A, Shete S, et al. Polymorphisms and haplotypes of the NBS1 gene are associated with risk of sporadic breast cancer in non-Hispanic white women <or=55 years. Carcinogenesis. 2006; 27(11): 2209-2216.

Genetic Predisposing of P53 Codon 72 on Developing of Breast Cancer in Postmenopausal Women in Isfahan

*Faghani M. (Ph.D)¹- Nasiri E. (Ph.D)¹- Bahadori M.H. (Ph.D)¹- Mohammad Ghasemi F. (Ph.D)¹

* Corresponding Author: Faculty of Midicine, Guilan University of Medical Sciences, Rasht, IRAN

E-mail: mfaghani2001@yahoo.com

Received: 12/Jul/ 2008 Accepted: 21/Oct/2008

Abstract

Introduction: Breast cancer is one of the most common cancers among women in worldwide. 53P the suppression gene tumor has a principal role in genomic stability and its function is variated by the codon 72 polymorphism.

Objective: Investigate the codon 72 polymorphism of P53 and the effect of menopause on the development of invasive breast ductal carcinoma.

Materials and Methods: A case-control study was conducted on 96 patients with invasive breast ductal carcinoma and their 96 matched controls in Isfahan. The different genotypes of the codon 72 of P53 gene were identified by using allele-specific polymerase-chain reaction. Breast cancer patients were divided into two groups: postmenopausal and premenopausal. Statistical analysis was performed by using χ^2 -test.

Results: In control group, the distribution of Arg/Arg, Arg/Pro and Pro/Pro genotypes were 36.5%, 45.8% and 17.7% respectively. The distributions of Arg/Arg, Arg/Pro and Pro/Pro in case group were 70.8%, 21.9% and 7.3% respectively. There is significant statistical difference in the distribution of P53 codon 72 polymorphism between case and control groups ($P<0.001$). In addition, 76% of patients with Arg/Arg genotype were in post-menopause age group ($P=0.05$).

Conclusion: The findings of this study indicated that the polymorphism of codon 72 P53 is a genetic predisposing factor for the development of invasive breast ductal carcinoma in the studied sample in Isfahan and most of the patients were in postmenopausal age group.

Key words: Polymorphism/ 53P Codon 72/ Breast cancer/ Menopause

Journal of Guilan University of Medical Sciences, No: 67, Pages: 94-100